

[Justitsministeren.]

jeg var bekendt med, at denne overførelse ville finde sted. Begrundelsen for at overflytte lærer Laurids Larsen fra den åbne anstalt i Nørre Snede til midlertidigt ophold i anstalten i Nyborg, var simpelt hen den demonstration, som var planlagt. Denne demonstration var man naturligvis ikke i den forstand bange for — det er der jo heller ingen grund til, når det er Aldrig mere Krig, der demonstrerer — og det var heller ikke nogen ulovlig demonstration; men enhver kan jo sige sig selv, at det må virke uheldigt med en demonstration uden for en åben lejr, og det var af hensyn til de øvrige fanger, at lærer Laurids Larsen midlertidigt overflyttedes til Nyborg. Han er tilbageført til Nørre Snede.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at jeg i og for sig er enig med det ærede medlem i, at det er ganske ideelle motiver, der har været bestemmende for lærer Laurids Larsen, som i øvrigt — det ærede medlem må ikke misforstå mig, når jeg siger dette — er en mønsterfange. Der er jo visse mennesker, hvis samvittighed forbyder dem at gå i krig; det kan man forstå og acceptere. Og der er mennesker, hvis samvittighed forbyder dem at deltage i civilforsvaret, hvor de i en given situation skal hjælpe medmennesker, som er i nød — det er det sværere at forstå og acceptere. Og så er der dem, der ingen ting vil.

Jeg kan ikke love det ærede medlem andet, end hvad der fremgår af det, indenrigsministeren har sagt til mig: at når vi får nedsættelsen af den militære værnepligt, vil også den tid, der, om jeg så må sige, henslæbes i de civile anstalter, blive nedsat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Thomsen* til justitsministeren:

„Mener justitsministeren, at den nuværende praktisering af myndighedslovens bestemmelser om forældremyndigheden over børn ved en skilsmisse i tilstrækkelig grad tilgodeser hensynet til børnenes tarv?“

Poul Thomsen: Baggrunden for det spørgsmål, jeg i dag har ønsket at stille til den højt-

ærede justitsminister, er de mange sager, der i den senere tid har været omtalt i aviserne angående børn af fraskilte forældre, og den særlige anledning er en henvendelse, jeg har fået fra en kreds af mennesker, som har interesseret sig for den såkaldte Lotteaffære, der drejer sig som et barn, som har været hos sin far et stykke tid og derefter af moderen med hjemmel i den overenskomst, der var sluttet forældrene imellem, ønskedes flyttet til Grønland.

Hele historien har vakt stort røre, og efter at det blev kendt, at jeg ønskede over for justitsministeren at fremdrage sagen, har jeg set, at der er mange, mange flere tilfælde, der har interesse i denne forbindelse, end jeg oprindeligt havde drømt om. Spørgsmålet er for mit vedkommende ikke et spørgsmål om Lotte eller om enkeltpersoner, men et generelt spørgsmål, idet man har kunnet se, at ægteskabsloven af 1922 og den dermed sammensluttede myndighedslov faktisk er forældede. Der er blevet mange flere skilsmisser i den tid, der er gået. Grunden dertil kan måske være, at alt for mange bliver gift for tidligt, at alt for mange siger: går det ikke, kan vi jo altid blive skilt. Og måske skyldes det også, at alt for mange blade fremhæver tidens idoler: de mennesker, som er fremme i rampelyset, og som den ene uge ses som lykkeligt ægtepar og den næste uge med den nye forlovede under armen. Det er medvirkende til, at folk siger, at ægteskabet egentlig ikke er så forfærdelig meget.

Nu kunne det måske — selv om jeg godt ser, at der også her foreligger et meget alvorligt familiepolitisk spørgsmål — være det samme, fordi det kun rammer to mennesker, der ikke har kunnet leve sammen. Men i det øjeblik der bliver børn i ægteskabet, er det disse børn, det drejer sig om. Så er det ikke længere de to ægtefæller, det drejer sig om, så er det børnenes fremtidige skæbne. Det er tragedier, som man har set. Jeg har netop fået brev fra en 70-årig mand, som har skildret for mig den ulykke, det var for ham, da han som 8-årig blev revet ud af det miljø, hvori han var opvokset. Det sad i ham stadig efter de mange års forløb, og sådan går det overmåde mange børn. Jeg har selv i min virksomhed som forstander for statens arbejdstekniske ungdomsskole haft lejlig-